

foreflaaet. Jeg kan faa meget mere gjøre det, som jeg i det Væsentlige kan henholde mig til de Bemærkninger, der allerede ere gjorte af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te District (David) om det System, han har foreflaaet, som i det Væsentlige afviger fra Udkaftet og Udvalgets i samme Retninger, som mit gjør. Det, hvori mit Forslag stiller sig fra det, som er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste District (Willens) og Kjøbenhavns 5te Dist. (David) er nærmest, at Pensionen bestemmes jævnt stigende, at den stiger Aar for Aar med Hensyn til Tjenestetiden, og at den særegne Stigen, som der er fastsat med Hensyn til Sagens Størrelse ligeledes stiger jævnt fra 100 til 100 Rbd. Jeg kan ikke fravige den Overbeviisning, at en Pensionsscala bør have den Egenkab, at Pensionen stiger stadigt og med lave Trin; at Pensionens Størrelse altsaa ikke i flere Aar efter hinanden vedbliver at være uforandret; saaledes at den dernæst paa eengang stiger op paa et Trin, der ligger temmelig langt fra det foregaaende. Jeg troer, at enhver saadan Scala er uhensigtsmæssig, thi, saavidt jeg kjender til Embedslivet, saa medfører det, at en Embedsmand, som er uduelig til sit Embede, bliver hensiddende alligevel i dette Embede af en eller anden Grund saa længe, indtil han har naaet op til det nærmest liggende store Trin i Pensionsskæften. Frembyder Scalaen en Standsning i en lang Række af Aar, saaledes som f. Ex. i Udvalgets Scala, hvor den standser fra det 5te til det 20de Aar, eller i Scalaen af Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 5te District (David), hvor den standser fra det 5te til det 15de Aar, eller i flere af de andre, hvor der standses fra 10 til 10, saa indeholde disse Bestemmelser, efter min Mening en Ubillighed, ligesom man ogsaa derved snerper sig fra det Princip, man har opstillet, at Pensionen skal staae i Forhold til Tjenestetiden; thi det er aabenbart, at den Embedsmand, som har tjent i 20 Aar eller i 15 Aar, han fortjener en større Pension, naar han har det Uheld at blive svagelig og at skulle gaae af, end den, som har tjent i en kortere Tid, og dog faaer efter dette System den, som har tjent i læn-

gere Tid, en mindre Pension, uagtet det seer ud, som de skil lige meget; thi det maa vel erindres, at den Pension, som vi give til den unge Embedsmand, der gaar af, skal betales i flere Aar end den, vi give den ældre Embedsmand. Noget Lignende gjælder ogsaa, naar Pensionsscalaen standser f. Ex. ved det 30de Aar, efter 30 Aars Tjenestetid; dette synes mig at være endnu mere principstridigt, fordi man dog i Regelen kan sige, at Embedsmanden netop i det 30de Aar eller til det 40de eller 45de Aar af Tjenesten, paa Grund af sin Erfaring og sin Dygtighed skifter en større Nytte, eller i alt Fald har et større Ansvar end i den tidligere Periode af hans Embedstid, hvorved han altsaa i højere Grad maa gjøre sig fortjent til en større Pension, naar han skal gaae af. Efter min Mening bør derfor et godt Pensionssystem lade Pensionen stige med Tjenesteaaarenes Antal til den rimelig højeste Tjenstealder, som man antager er 50 Aar, og saaledes er det ogsaa foreflaaet i Regeringens Udkaft. Man har ved 2 af de andre Forslag, nemlig de, som ere anførte under Nr. 11 og 12 paa Afstemningslisten, gjort det Hensyn gjældende, som jeg ved Sagens første Behandling omtalte, nemlig et særdeles Hensyn til Sagens Størrelse, saaledes at de mindre Gager forholdsvis skulde give en større Pension end de større; men jeg troer ogsaa herved at kunne bemærke, at de andre Forslag have deels ikke fuldstændigt gennemført denne Tanke, og deels har man ikke ladet Stigningen være jævn. I Forslaget under Nr. 9 gjør dette Hensyn sig f. Ex. kun gjældende ved de Gager, som ere over 2000 Rbd., og stik ikke ved dem, som er under 2000 Rbd. I Forslaget under Nr. 12 gjør det sig gjældende ved dem, som er over 800 Rbd., og der er desuden at mærke ved det sidste Forslag, at Forholdet forandres kun for hver 400 Rbd. Hensynet til, at den ældre Embedsmand med ringere Gage kun har det Allernødvendigste for sig og sin Familie, men derimod en Embedsmand i et vigtigere Embede har, hvad han upaatvivlelig ogsaa bør have, mere end det Nødvendige, saaledes at han bedre kan taale den Nedsættelse, som er en Følge af Pensioneringen, dette Hensyn mener jeg er i mit For-